

15. Ježíš a Imanuel.

Ježíš, Syn Boží, tak jako Imanuel, Syn Člověka, jsou svým původem z Boha! Syn Boží, jehož nutno nazýváti vrozeným, jest po svém návratu ze stvoření opět u Boha Otce nebo v Bohu Otcí, tím jest vrozen do samotného Božství. Syn Člověka, přicházející z Boha, může býti nazván „vyrozený“ a zůstává ku blahu a zachování všech lidských duchů oddělen od Boha a byl *zrozen ven* do prastvoření.

Označení Syn Boží a Syn Člověka nebylo lidmi pochopeno dosud nikdy správně a není tomu jinak ani dnes, dokonce i u těch, kteří znají mé poselství. Člověk si zvykl mysleti jen ze *sebe*, a proto věří, že se musí na všechno pohlížeti jen z jeho stanoviska. To je ta chyba. V tomto případě musí však, vycházejce *shora*, pokusiti se dosáhnouti porozumění; označení Syn Boží a Syn Člověka vycházejí od Boha a ne od lidí. Lidem bylo to tímto způsobem jen zvěstováno. Z toho důvodu musí býti také pojem procítěn *shora* a ne ze strany lidské.

Ve skutečnosti jest tedy Ježíš vrozený a Imanuel vyrozený Syn.

V Božském jest označení Syn Boží a Syn Člověka myšleno *směrem dolů* ke stvoření. Tím vzniká ihned jiný pojem, nebo vůbec může chápání teprve začít. Syn Boží jest jako Syn Boží u Boha, Syn Člověka jest jako Syn Boží poslaný lidem.

Ježíš, Syn Boží nebyl dán lidem proto, aby, jak ještě dnes mnozí věřící myslí, mohli ho obětovati za své hříchy Bohu Otcí! *Ježíš nebyl lidem vůbec nikdy dán!* Chtěl jen přinésti slovo a když pak byl lidmi zavražděn, vracel se pomalu opět k Bohu Otcí, jak sám často vysvětloval. Byl by se vrátil opět k Bohu Otcí i tehdy, kdyby nebyl zavražděn, poněvadž nikdy nebyl skutečně spojen se světem.

Avšak *Immanuel*, Syn Člověka, byl dán Bohem lidstvu proto, aby toto mělo věčného prostředníka. Teprve jeho bytím je umožněno *správně* stojícím lidským duchům, aby *věčně* zůstali vědomými! Bůh dal pro tento účel jednoho Syna, aniž by ho opět žádal úplně pro sebe zpět! *To* jest ona veliká oběť, kterou přinesl a *to* jest jeho dar. *To* má býti zaslíbená oběť Syna pro lidstvo! Nežádá ho, ani ho nepřitáhne zase zpět do Božství. Tato veliká oběť Boží nemá s ukřižováním a s Ježíšem, Synem Božím, nic společného. Ukřižování nebyla přece žádná oběť. Nebyla to ani oběť Boha, ani lidstva! Protože lidé právě toto svévolné jednání na Synu Božím vykládali falešně, aby omluvili sami sebe, nemohli také nikdy pochopiti vlastní pojem Syna Člověka a nemohli nikdy poznati *skutečnou* oběť Boží, jako takovou. Tato oběť jest ve chtěném a pro lidstvo nutném *oddělení* Boha od jeho Syna, zrozeného ven do stvoření. Ohromnou velikost této oběti nebude moci a také nikdy lidstvo nepochopí!

Že Syn Člověka v důsledku živoucích zákonů Světla nemůže býti ničím jiným, než králem ve stvoření a místodržitelem Trojjediného Boha, nebude vám za těžko pochopiti. Bohem Otcem byl postaven do stvoření pro lidské duchy a jest jediným v celém stvoření, který přichází z Boha.

Toto království jest jen prostým a přirozeným důsledkem působení zákonů Světla, které z bytí Syna Člověka mohou se projevovat a účinkovat jen *tak* a ne jinak.

Toto dění ve svém naplnění přináší celému lidstvu tak mnohá ulehčení, že teprve za desetiletí je budou moci sami pochopiti.

Lidští duchové *všech* částí stvoření mají od hodiny, kdy Syn Člověka plně začal svoje působení, to jest od hodiny jeho prohlášení, daleko větší a silnější pomoc, než dosud kdykoliv od prapočátku stvoření. Proto má a všude musí nastati mír! Vzestup jest dosažitelný mnohem lehčeji, avšak i tresty projevují se mnohem rychleji než dříve u těch, kteří se chtějí protiviti Světlu.

Bude to převrat v dění všeho druhu. Se Synem Člověka nastává také obrat světů! To jest ona příčina, proč vše, co chce nadále obstát, *musí* býti nové. Ze starého nemůže zůstat nic, vyjma to, co již nyní řídí svou snahu podle zákonů Světla! To může pak zůstat a bude pouze ještě očištěno, aby zářilo tak jako všechno nové! Lidé však nevědí, *jak* by měli býti vděční za všechno to, co se v této době naplňuje! –

Jedině Bůh přinesl v Synu Člověka velikou oběť všemu lidstvu a stvoření! Mně, jako Imanueli, nepatří při tom žádný dík, neboť mne naplňuje největší radostí, že smím sloužiti Bohu podle jeho vznešené vůle! Jedině já mohu s jásáním vycitovati jeho velikost, jeho slávu a moudrost, jeho čistotu a jeho moc! Čím je celé stvoření proti *tak* vysokému vědění a cítění! Ničím! Nejsem tu také pro přání těchto lidí. Ne. Pohlížeje vzhůru, žiji blaženě jedině splnění svaté vůle svého Pravěčného Otce, jediného Boha a Pána!

Neklamte se tedy, bude to zcela jinak, než vy lidé myslíte! Před mnohým zůstanete státi užaslí a mnohé pochopíte plně teprve po letech. Teprve v budoucnosti pochopíte vznešený, čistý smysl všeho toho, z čeho nyní můžete prožívat jen zlomky! Bude odňata kletba, která následkem falešného smýšlení lidí *musela* se položit na dosavadní rozvoj nádhery. Nádhera v čisté formě bude krásou a všechny poklady tohoto světa zazáří v čistotě ke cti Boží a budou s radostí sloužiti jako uctívání veliké dobroty, která všechno to nechala vzniknouti a tomuto lidstvu dala k používání! –

Syn Boží často na zemi říkal: „Království mé není z tohoto světa!“ Nemínil tím jen tuto pozemskou říši, nýbrž celý *svět, celé stvoření!* Odešel zpět k Bohu! A kolem něho jest *říše Božského*, ve které vládne ve jménu svého Otce. Jeho říše nebyla tedy z tohoto světa, nýbrž byla a je to říše Boží. To znamená *říše v Božském*, která byla věčně s Bohem a věčně s ním zůstane.

Říši Syna Člověka jest však *svět, celé stvoření!* Bůh nazval vrozeného Synem Božím proto, že působí v říši Božského, která jest mnohem větší, než celé stvoření. Vyrozeného Syna postavil do stvoření a dosadil ho tím nad lidské duchy a zaslíbil ho proto tomuto lidstvu jako Syna Člověka. *Tohoto* Syna, kterého pro lidi od sebe oddělil, aby jim vládnul. Proto bude milostí obdařeným lidem, kteří smejí viděti *obrazy* z Božského, brzy, a později často, ukazován Božský trigon, v němž na vrcholu jest Boží oko, napravo Ježíš, Syn Boží, a ode dne dokonání Imanuel, Syn Člověka, na straně levé. Tento obraz ukazuje vidoucím *činnost* tak, jak spočívá ve svaté vůli Boží. Od Boha vycházejí dva paprsky, které tvoří trigon směrem dolů. Jeden z nich jde k Synu Božímu v jeho činnosti, druhý k Synu Člověka. Dokončené spojení Syna Božího se Synem Člověka přináší spojovací paprsek mezi nimi, který jest současně spodní spojovací čarou, která tento trigon uzavírá.

Tak již dnes vykládám obraz Božského trigonu, který brzy budou smět viděti mnozí z omilostněných lidí, jakmile Bůh sám nechá světu zvěstovat pozemské bytí Syna Člověka. Budou to přirozeně jen *obrazy*, ukazované duchovními vůdci, poněvadž lidští duchové nejsou nikdy schopni viděti Božské.